

SLOVENSKI NAROD.

Isbaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnístvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Someščani!

Izvršujoč soglasni sklep volilnega shoda z dne 12. t. m. usoja se „Slovensko društvo“ javiti Vam, da so naši kandidati za izvolitev v mestni zastop nastopni gospodje:

V I. razredu,

ki voli dne 24. t. m.:

- 1.) **Grasselli Peter**, mestni župan, posestnik in deželni poslanec za stolno mesto Ljubljana;
- 2.) **Gogola Ivan**, c. kr. notar in posestnik;
- 3.) **dr. Staré Josip**, c. kr. finančne prokurature pristav in posestnik;
- 4.) **Velkovich Ivan**, tovarnar in posestnik.

V II. razredu,

ki voli dne 22. t. m.:

- 1.) **Hribar Ivan**, glavni zastopnik „Slavije“ in deželni poslanec za stolno mesto Ljubljana;
- 2.) **Pirc Gustav**, tajnik c. kr. kmetijske družbe;
- 3.) **Zagar Karol**, deželni blagajnik in posestnik.

Te može Vam podpisano društvo z mirno vestjo priporoča v izvolitev, ker so po večini že stari izkušeni delavci, v mestnem zastopu, pri ostalih pa nam jamči njih značaj, da se bodo svojim tovarišem pridružili v resnem in poštenem delu za blagor našega mesta.

Narodni volilci! Pridite na volišče polnoštevilni ter združite svoje glasove na kandidate napredne narodne stranke.

V Ljubljani, dne 14. aprila 1891.

Odbor „Slovenskega društva“.

Zakaj se gre pri letošnjih mestnih volitvah?

Sodeč po pičli udeležbi volilnega shoda po gospodih profesorjih tukajšnjih srednjih šol, morda ti

gospodje mislijo, da jih mestne volitve čisto nič ne brigajo. Da pa temu ni tako, to dokazati je namen sledečih vrstic.

Dne 12. t. m. se je nahajal iz Ljubljane v „N. Fr. Pr.“ jako znamenit dopis. V njem se namreč pripoveduje, da namerava Ljubljanski knezoškof razširiti tukajšnji jezuitski kolegij v ta namen, da bi se v Ljubljani otvoril jezuitski gimnazij. In žal, reči se mora, komur so sedanje razmere dobro znane, da ta naklep ni neizvedljiv; kajti našim klerikalcem ni treba družega, nego da pri letošnjih volitvah večino dobé, in zadeli bi, kakor Nemeč govori: „Zwei Fliegen auf einen Schlag“: preprečili bi slovensko višjo deklinško šolo, na koji bi tudi g. profesorji lahko kaj zaslužili, poslopje pa, katero je bilo tej namenjeno, izročili bi za jezuitski samostan in gimnazij.

Kako to mogoče? Čujemo strmeče čitatelje uprašati. Nič ložjega, nego to. Naš znani mecén, g. Gorup, je v svoji dobrodušnosti v lanskem deželnem zboru, videč, kako klerikalci sikajo zoper višjo deklinško šolo, svojo ponudbo (nakup stare bolnice) modifikoval v toliko, da mestna občina to podarjeno poslopje lahko porabi tudi v kakšen drugi šolski namen, ako bi uže nikakor ne bilo mogoče ustanoviti rečene šole. In sedaj tiči baš v tem grmu zajec.

Ako tedaj klerikalci zmagajo, izročili bodo lahko ravno na podlagi darilnega pisma rečenemu zavodu staro bolnico, in če jim bode kdo ugovarjal, tega bodo ironično uprašali: Ali gimnazij mar ni šolski namen?

A tudi dijakov jezuitom ne bode manjkalo. Pred vsem bodo k njim zapodili Alojzijance. V deželnem zboru bodo skovali postavo, da morajo v novo šolo iti vsi študenti, kakor se je za „Marianum“ že itak zgodilo. Mons. Luka Jeran bode v dijaški kuhinji plačeval samo za dijake iz te šole, njega bodo posnemali vsi drugi klerikalni zavodi, vrhu tega bodo duhovniki po deželi za novo šolo delali — s kratka: slovenski spodnji gimnazij bode uničen, a kmalu pride na vrsto tudi del višjega. Da bi si pa gimnazijski profesorji bolj gotovo sami podpisali potni list, zato so klerikalci zvito ponudili jednemu izmed njih mandat.

tudi v katoliško legendo, le da mu je ta postavila križ mej rogovje. (Takošnega jelena se vidi v nekem altari na Šmarnigori).

Globoko ukoreninjena je v ljudstvu vera, da preti nevarnost in pogin lovcu, ki se predrzne na belo divjačino streljati. Ta vera je celo mej ameriškimi Indijanci razširjena. Navadno zvabijo bele žene ali pa svetle kože lovca na rob prepada, v katerem se raztrešči na tisoč koščekov. Včasih pa stori to nek drug neznanec, nek zeleni lovec ali pa hudobec sam, ki z zapeljivim glasom vabi: „Pojdi z menoj na lov!“ Strast žene lovca, da gre za vabljuvim glasom, ki ga zapelje na nevarna mesta, s katerih se ne more več rešiti. Hudobec se potem zlobno zakrohota in izgine, lovec pa pade z omotčeve pečine.

Take pravljice se pripovedujejo v Trenti, kjer je zelo nevarna stena Mlinarica, pa tudi v Kamnigoricah in v Idriji, kjer ni divjih koz. Nekega idrijskega mlinarja je zvalil tak zapeljiv glas na prepadno mesto, kjer je poginil zaradi oderuštva; k dvema drugima je pa še v zadnjem trenutku prifrčala sv. hostija, da sta se obhajala, potem pa strmoglavila. Srečnejši je bil nek trentarski lovec, katerega je hudobec zvalil na strmo skalo, kjer je

A zakaj baš g. Westerju? Zato, ker imajo tega najbolje v škripcih. Oni namreč dobro vedó, da si on in mali del Podgolovčanov želé čez Gruberjev prekop brvi, s katero bi bila zares od Malijeve, sedaj Westerjeve vile profesorju pot do šole okrajšana do polovice. Kadar se bode torej o uporabi stare bolnice odločevalo, takrat mu porekó po znamenem do ut des: Glasuj za nas, in mi vam napravimo na občinske stroške zaželjeno brv! In g. profesor se bode hudi skušnjava udal, misleč si: Za starejše profesorje bode že še prostora tukaj, mlajši naj pa gredó po svetu s trebuchom za kruhom.

Sedaj pa uprašamo: Ali ni to uprav jezuitska nakana? Radi tega smo trdno uverjeni, da bodo vsi g. profesorji tukajšnjih srednjih šol čez ta zviti račun naredili debel križ s tem, da bodo oddali svoje mnogobrojne glasove onim možem, ki delujejo v prospeh javnih, a ne srednjeveških samostanskih šol.

Čujemo, da tudi okolu mestnih učiteljev in učiteljic hodi skušnjava. Tem rečemo samo to-le: Komur so dragi oni gospodje, koji z lece in po časopisih zabavljajo čez sedanje šole; kdor komaj čaka, da bode klerikalni mestni zastop poslal petico na državni zbor za konkordatsko šolo; kdor želi, da bode glavni Goriški hujskač zoper novo šolo postal častni meščan Ljubljane — tisti naj jim le dá svoj glas!

Dasi vsa tukajšnja duhovščina letos brusi peté, kakor še nikdar poprej, to je prav lahko umeti, ker dobro vedó, kaj bode zmage venec, a težje je umeti tiste meščane, kateri si bodo sami sebi škodovali, ako pripomorejo klerikalcem do zmage. Koliko bodo hišni posestniki in razni obrtniki že s tem oškodovani, ako bode učna uprava vsled jezuitskega gimnazija primorana premestiti lepo število profesorjev v druga mesta. Zdaj se je ponudila lepa prilika, zapreti nevarno dolgo ulico za vožnjo, ter prometu odpreti široko cesto skozi vrt stare bolnice v kolodvorske ulice, a če pride to posestvo v roke jezuitom, bode vse to preprečeno. Vsaj poznamo te gospode, koliko jim je mar za občni blagor. Vsa cesta za starim streliščem je skažena, ker škofijstvo mestni občini ni hotelo po nobeni ceni odstopiti samo malega vogla vrta, ki pripada Alojzi-

vso noč prebil v strahu in trepetu, drugo jutro pa ga je lep mladenič molče speljal z nevarnega mesta, kakor nekaj cesarja Maksimiljana z Martinove stene.

Gotovo je vsakemu omikanemu čitatelju znana pravljica o „Zlatorogu“, ki je vodil čredo belih koz pod Triglavom in čegar zlati rogovi so bili ključki do Bogatinovih zakladov. Nek lovec iz Trente ga je hotel ustreliti, ali Zlatorog ga je pahnil v prepad. Prof. Schmidt poudarja, da so si bolški pastirji s to pravljico zaslužili palmov venec mej vsemi pravljicarji.

O takih čudotvornih kozah se tudi po drugodi pripoveduje. V Kamniških Alpah se baje nahaja bela koza s zlatimi parklji. Pastirji Kanalske doline na Koroškem pripovedujejo, da so videvali v plani Zaježera (Saissera) pasti se po višavah Montanja in Viša belo kozo s zlatimi rogovi in parklji, katero obdaja vedno čreda drugih koz. Videvali so jo pa samo pastirji, ki so se na kresni dan v rosi umili in ki imajo praprotno seme v žepu. Tudi jo je bilo mogoče videti le imenovanega dne in sicer samo ob solnčnem vzhodu. Dva lovca, ki sta streljala na to čudotvorno kozo, sta okamnela in se spremenila v gorska vrhunca, katera še vedno

LISTEK.

Nekaj narodnih pravljic.

Prof. Julij Schmidt peča se že delj časa z nabiranjem narodnih pravljic o mitoloških bitjih, zlasti o Ježi-babi (Perchti), Mori in belih ženah. Poslednje se imenujejo v nemških pravljicah „Leilurinnen“ (Lorelei) in opisujejo se kot zračna bitja s krasnimi dolgimi lasmi in neizmerno zapeljivim glasom, ki lovca v pogubo zmami. V številkah 183 in 185 letošnje „National Zeitung“ (Berlin) zbral je omenjeni profesor lep šopek takih pravljic, mej katerimi je tudi nekaj slovenskih, ki bodo gotovo naše čitatelje zanimale.

Bele žene čuvajo navadno divjačino, ki je kot sneg bela. Dokazano je, da se včasih najdejo divje kože, ki imajo več ali manj belo dlako in celo dvorni „Naturalienkabinet“ na Dunaji ima jeden tak komad. Hitri jelen in skokonoga divja koza sta že od nekdaj vzbujala ljudsko domišljijo, ki jih je hotela videti v zvezi s čarobnimi bitji. Tudi tam, kjer v resnici ni jelenov, zdi se drznim lovcem, da vidijo te skrivnostne živali in pripovedujejo o njih svojim pazljivim poslušalcem. Jelen je prešel potem

jevišču. Ljubljanska duhovščina in njeni slepi pomagači nosijo te dni na jeziku visoke mestne doklade, v srcu pa mislijo na razširjanje že obstoječih in ustanovitev novih samostanskih šol ob stroških vseh meščanov. Po vsem navedenem in pri zares nevarnem položaju se menda vendar ne bode težko odločiti vsem količkaj zavednim volicem vseh treh razredov, na katero stran jim je letos stopiti pri Filipih.

Razmere na Bolgarskem.

Vsled nenravne in nenaravne politike sedanjih bolgarskih mogotcev postajajo razmere čimdalje bolj tožne in zamotane. Nevolja narašča in le kruta sila zadržuje še preobrat. Iz verodostojnega vira se javlja, da se sedaj v Sofiji uprav teroristično vlada. Stambulov je besen, ker se mu neče posrečiti, da bi prišel morilec na sled in kot pravi trinog skuša svojo jezo nad nedolžnimi. Koburžan dal mu je v tem oziru prosto roko. V ječah zdihuje sedaj nad sedemsto Bolgarov, katere so pozapri zaradi poslednjega atentata. Kdor je le količkaj na sumu, da ne priseza slepo na Stambulova, sme se vsako uro nadejati, da ga utaknejo pod ključ.

Kako se s zaprtimi po ječah ravna, o tem čujejo se grozne vesti. Pripoveduje se, kako jih mučijo, kako odlične osebe tepó, da bi iz njih spravili kakšno tajnost. Skoro vsak dan so hišne preiskave, a vendar se Stambulovu ni posrečilo, da bi bil dobil v roke le jedno nit o zaroti, ki je bila baje tako razširjena. Označujejo za javno mnenje je to, da sta dva častnika bila prav blizu mesta, kjer se je atentat vršil, a da nista prišla na pomoč. In vendar se vedno trdi, da je vojska gotova in vladi udana. Stambulov naj stori kar hoče, dnevi njegovi so šteti in ne bode dolgo trajalo, da se bode jeza in groza, s katero sedaj tlači narod, obrnila proti njemu samemu.

Še bolj črno rišejo položaj ruski in francoski listi, posebno pa ob atentatu trdijo uprav grozne stvari. Pišejo namreč: Ker preiskava o morilcih Belčeva ni spravila prav nič na dan, začeli so nekaterniki, ki poznajo Stambulova silno naravo, sumiti, da je on naročil morilce, ki so ubili tovariša. A omenjeni listi gredo sedaj še dalje. Trdijo kar naravnost, da je sum utemeljen, da je Stambulov sam umoril Belčeva. To da je storil na migljaj sovražnikov Rusije, kateri bi severno državo radi izzvali iz njene mirne opreznosti. Stambulov da je obljubil, napraviti zmešnjavo in tako Rusijo prisiliti, da se gane. V ta namen treba je bilo ubiti priljubljenega in uglednega moža, in ta je bil nesrečni Belčev. Boječ se, da bi ga najet morilec utegnil izdati, sklenil je Stambulov, da bode sam to storil in usmrtil je nič slutitega Belčeva.

Ta varijanta ni povsem verojetna, a da jo bode večina verovala, temu kriv je Stambulov sam, ker je s svojimi deli pokazal, da mu je za človeško življenje toliko, kolikor za muho. Masikateri časti vreden Bolgar je že moral v prerani grob, ker je ta samosilnik tako ukazal. Vrhu tega je pa tudi to silno sumno, da ni najmanjšega sledu o morilcih in da je vse, kar se v tem oziru iz Sofije brzojavlja in piše, sama izmišljotina, pesek v oči. In če se poleg tega prav hladno preišlja, kako se je

vsakdo lahko vidi za sv. Višarjami. Bele kože od takrat nihče več videl ni, vendar pa se trdi, da še vedno čuva zaklade gore Nabois. Kristijanska legenda je pa to pravljico tako spremenila, da sta hotela lovca streljati na čudotvorno podobo M. B. in da ju je zato zadela kazen božja.

Kakor o kozi, tako je tudi o jelenu mnogo pravljic. V jelenu je poosobljen hitri vihar, katerega ne more nihče doseči. Nek lovec je streljal na jelena, ki je imel križ mej rogovi in za kaznan polastila se ga je taka strast za lovom, da ni našel več nikjer miru in da je moral brez prestanka po skalnatih višavah letati (divji lovec). Pa tudi pozoj (lintvern) in čarovnice prouzročujejo vihar. Nek cerkovnik iz Lajišč na Dolenjskem je izstrelil iz možnarja blagoslovljen nož v oblake, ko se je strašanska nevihta približevala. Koj potem se je začelo nebo jasni in oblaki so se razkropili. Čez nekaj let pride mož na Hrvaško vino kupovat in najde v neki krčmi zopet svoj nož. Iz tega je sklepal, da je morala dotična krčmarica tista čarovnica biti, ki je hotela točo napraviti.

Ako se hoče čarovnico ali pa Moro uničiti, neškodljivo storiti, mora se vzeti nož, žrebelj, iglo ali katero koli špičasto železo in zagnati je na hu-

umor zvršil, se niti najobjektivnejši človek ne bode oprostil suma, da tiči v tej dogodbi čudna tajnost, in da je morda vendar res, kar se o Štefanu Stambulovu piše.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. aprila.

O adresi državnega zbora.

Kakor se poroča bode brčkone Bilinski poročevalec o adresi. Kako se bode zadržala levica, je še dvomljivo, ker se čujejo razni glasovi. Ali bode levica pristavila poseben, politično odločen pasus k načrtu, ali pa bode predložila svoj načrt. Sklenilo se je za zdaj še počakati, kako se bode zadržala vlada in ostale stranke, predno levica stori definitiven sklep. Tudi na desnici se pogovarjaja živahno o adresi. Po splošni želji desnice naj bi adresa bila odmev prestolnega govora, in se izogibala političnih uprašanj.

Poroča se nekemu nemškemu listu, da se bode kaciš osem ali deset mladočeških poslancev odtegnilo glasovanju pri načrtu adrese poročevalca, ostali pa bodo glasovali tako, da bi zmagal načrt adrese poljskega kluba. Volitev odseka za adreso vršiti se je imela v današnji seji. Mej tem pa so se posvečevali vsi klubi o svojem postopanju nasproti adresi. Da bi se jeden načrt adrese vsprejel soglasno, na to še skoro misliti ni, pokazala se bodo razna nasprotstva, in predloženih bode gotovo več načrtov. Tako se bode delo v odseku za adreso zavleklo. Prvo svojo sejo utegne imeti adresni odsek že jutri, ter se bode takoj volilo poročevalca. Splošna obravnava pričela se bode brčkone še le potem, ko bode predložen načrt poročevalcev.

Mladočehi in moravska glasila.

Moravski staročeški listi naglašajo, da so Čehi izgubili mnogo upliva v državnem zboru, kar se je posebno pokazalo pri volitvi predsedstva in pri ustanovitvi kjuča va volitev v posamične odseke. Tako ne more ostati na dalje. „Orlice“ naglašajo, da mora prenehati razdor, da v prvi vrsti je treba pospeševati skupne interese češkega naroda. Nekateri hoté v takej pisavi videti znamenja približevanja moravskih čeških poslancev k mladočeškimi poslancem iz kraljevine Češke.

Imenovanje kneza Czartoriskega

v gospodsko zbornico je pomeuljivo, ker nemško liberalni listi poudarjajo, da je bil baš on odločen nasprotnik približevanja Poljakov levici in marljiv zagovornik federalizma. Vsled tega postal je vladi neprijeten. Da je bil odločno za zvezo s Čehi, povedali smo že zadnjič.

Prvi maj na Dunaji.

Delavci na Dunaji se hočejo udeležiti letošnjega majovega praznovanja še v večjem številu, nego lansko leto. Program slavnosti je isti, kakor lansko leto. Zjutraj bodo v vseh okrajih delavski shodi, popoldne pa izleti v okolico. Za vzdrževanje reda za ves dan odločenih je 2000 rediteljev. — Dunajski črkostavci naznanili so uredništvom, da 1. maja na noben način ne bodo delali, ter da tudi nečejo delati za jutranji list, ki bi izšel 2. maja.

Vnanje države.

Približevanje Italije k Rusiji in Franciji.

Nasprotno s prenačljenimi poročili angleškimi, da je Italija že obnovila trojno zvezo, se poroča iz Peterburga, da v tamošnjih političkih krogih prav ugodno upliva vidno prizadevanje italijanskega ministrskega predsednika Rudinija, približati se Franciji in Rusiji. Listi izražajo, da hote tako približevanje pospeševati na vsak način, in vlada se v tem oziru strinja popolnoma z mnenjem časopisja.

dobnico. Take krvoločne misli so morale napeljati ljudi na človeške žrtve, katere so Grki, kakor je znano, ravno boginji lova, Artemidi, v veliki meri prinašale. Pozneje pa so jej žrtvovali košute ali pa bičali mladeniče pred njenim žrtvenikom do krvi, ker kri je morala teči, drugače ni bilo mogoče oprati zločina.

Nek petnajstleten deček iz Gradca na Dolenjskem je pripovedoval, da ga je Mora hodila sisat in mu je vsa prsa krvava naredila. Potem mu je vzbudila domišljijo, da se nahaja na nekem čolnu, ki se je najenkrat preobrnil, da je deček v globoko vodo padel. Potem se je znašel na strmem bregu, s katerega je zopet v vodo padel, dalje na visokem drevesu, pod katerim so sovražniki na njega prežali in na zadnje na strmeje steni, s katere ni mogel ni naprej ni nazaj. To je trajalo toliko časa, dokler ni zapičil ostrega noža v vrata svoje spalne sobe. O vsem tem je bil deček trdno prepričan, da ga je Mora nadlegovala in da bi mu bil celo življenje vzela, če bi se ne bil z nožem rešil. Mati njegova pa je izpovedala, da je imel deček neko tifozno bolezen. Takega človeka, katerega Mora tlači imenujejo po nekaterih krajih na Kranjskem „ležetrudnik“.

M. L.

Krepčanje ruskega življa.

V zapadni Rusiji osnovalo se je društvo posestnikov, ki ima namen krepčati ruski živelj in zabranjevati razširjevanje in prodiranje tujstva v teh krajih. Pospeševalo bode v prvi vrsti ruska posestva, ter gledalo, da pridejo vključno v ruske roke.

Kralj Milan — ženin.

Kakor se poroča iz Belegagrada, se je baje kralj Milan zaupno izrazil nasproti regentu Rističu, da se bode še to leto poročil z neko francosko damo visocega stanu.

Socijalisti na Nemškem.

V zadnjem zasedanju državnega zbora nemškega predlagali so pri posvetovanju o obrtni noveli socijalisti, naj se pristavi nov paragraf, zadevajoč maksimalni delavni dan. Po tem predlogu naj bi se uvedel takoj deseturni delavni dan, deveturni v letu 1894, osemurni v letu 1898. Za rudokope uvedel naj bi se takoj osemurni delavni dan.

Klerikalizem v Holandiji.

Klerikalna stranka v Holandiji, ki je zdaj še na krmilu in ima pičlo večino osmih glasov v zbornici, začela je razpadati, in je velika nada, da pri bodočih volitvah, ki bodo že meseca junija, zmagajo liberalne stranke. Zadnje sprevidele so svoje napake prejšnjih časov in se zjediniše ter nastavile skupen program, po katerem se bodo ravnali vsi liberalci. Po složnem postopanju je prav lahko mogoče, da pridejo liberalci zopet do prevlade.

Zelena knjiga o Abesiniji

in o misiji grofa Menelika razdelila se je v italijanski zbornici. Iz mnogih pisem negusa Menelika na kralja Umberta, kakor tudi iz poročil Antonelija in Salimbenija je razvidno, da je Menelik izjavil kot nepravilno prevedeno točko 17. pogodbe in delal težave zaradi odločitve italijanske meje. Konečno sta se Menelik in Antonelli zjediniše, da ostane ta točka v obeh jezikih nespremenjena, in podpisala v tem smislu neko pismo. Pozneje zvedel je Antonelli, da se je pristavila neka beseda, ki označuje točko 17. neveljavno. Raztrgal je po Meneliku spremenjeno pismo in odpotoval z vsemi italijanskimi zastopniki. Dalje se govori o agitacijah francoskih agentov, in navede neko pismo Menelika, v katerem se izraža ugodneje za Italijo.

Ustanek v Chile.

Tritisoč mož vladnih čet premagali so ustaši pri Copiapi in se širi moč ustašev vedno bolj, tako, da upajo v kratkem napasti St. Jago in Valparaiso.

Boj mej zamorci in belimi.

V mestu Charlottu v državi severna Carolina nastal je hud boj mej zamorci in belimi prebivalci mesta. Zamorci umorili so necega Italijana in ljudstvo hotelo jih je „linčovati“. Na to zbrali se zamorci v cerkvi in začeli streljati na vojaštvo, katero je pričelo reden boj z njimi. Na obeh straneh je bilo mnogo ranjenih.

Dopisi.

Z Jesenic 19. aprila. [Izv. dop.] Svojemu dopisu, katerega ste priobčili pred nekaterimi dnevi, dodam naj še nekoliko pojasnil. Pred štrajkom imeli so naši delavci povprek 2 gld. 60 kr. na dan zaslužka, a morali so za to delati 12 ur. Zdaj se vidi gospodom v tovarni, da je to za slovenskega delavca mnogo preveč in našli so nov način, po katerem se plačuje delavec, to je, zdaj se plačuje od kile in ako dela mož svojih 12 ur dobro in marljivo zasluži 80 kr.!! — Nemci, ki so se iz vseh kotov nemškega rajha pritepli k nam, dobe seve boljše delo in boljše plačo nego slovenski delavec.

Ko je zadnjič, kakor ste že poročali v „Slov. Narodu“, ustavilo delo 60 slovenskih trpinov, prišli so koj žandarji in jih razpodili; 30 teh obžalovanja vrednih mož šlo je zopet na delo, — ozeajeni so in skrbeti jim je za otroke, ostali pa so se razšli križem sveta. — Sploh je pa vsak poskus tukajšnjih domačih delavcev, ki si ne želé družega nego jed nake plače z Nemci, povsem brez uspešen, kajti pristojna oblastva ne storé nič. Pred dvema letoma ožigosal je tedanji obč. tajnik Jeseniški v „Narodu“ početje Luckmannovih mamelukov, — gosp. Karol Luckmann, ravnatelj tovarne, zahteval je na to od tedanjega župana g. Trevna, da odpusti občinskega tajnika, a ker se mu ni ugodilo, denunciral ga je pri okr. glavarstvu — kot socijalista! — Skratka: kranjska obrtniška družba prizadeva si na vse mogoče načine, da uniči vsakoga, ki se nečloveški njeni krutosti proti slovenskim delavcem v bran postavi. Kdor pozna Jesenice, vé, koliko je ondu siromaštva, ki ga je zakrivila tovarna; koliko krepkih mož izgubilo je zdravje in močij v nje rudokopu ali v tovarni, ali nihče ne mara tega videti, niti sam obrtni inspektor ne!

Iz Košanske doline 18. aprila. [Izv. dop.] Usoda jači, nadloga tlači. Žal, v nas ustavila

se je poslednja, nemila smrt pobrala je našega pravega prijatelja, izvrstnega voditelja naše šolske mladine, izbornega pevca, organista in soobčana, do katerega smo imeli pravo zaupanje. To bil je pokojni Košanski nadučitelj, g. Filip Kete, kateremu je nemila smrt dne 12. t. m. nagloma pretrgala ni življenja, da je isti dan svojo blago dušo izdihnil. Kako je bil pokojnik priljubljen, videlo se je, ko je na odru ležal. Od raznih krajev vrelo je ljudstvo kropit ga. Pri pogrebu pa je bila tolika udeležba, da se kaj tacega v Košani še ni videlo. Ljudstvo močno po njem žaluje, posebno pa oni, kateri so mu otroke v varstvo in pouk izročili. Njegov pouk bil je zelo uspešen, kar se pri otrocih očitno kaže. Zatorej mu vsi skupaj kličemo: Dragi naš Kete, rahla ti bodi zemljica!

Ljuta borba — krasna zmaga.

Mnogo je že bilo hudih volilnih bojev v Ljubljani, a tacega, kakor danes, pa še ne. Na obeh straneh storilo se je, kar le možno. Vsi tukajšnji župniki in kapelani bili so par tednov mobilizovani, hodili od hiše do hiše in rotili in pridušali volilce in volilke z vsemi sredstvi. Vrgli so se z vso silo tudi na kmete v okolici, posebno pa na barjane, kateri so baje denarje dobivali z druge in tretje roke. Naša stranka pa tudi ni držala rok križem in naš generalni štab je izvrstno vršil svojo nalogo in kdor je videl posamičnike pri delu, moral se je čuditi njih požrtovalnosti in energiji.

Volitev začela je ob 8. uri zjutraj, a ob 2/8. uro bila je že tolika gneča na rotovškem hodniku, da si je vsakdo lahko v srečo štel, ako se je preril do dvorane. Volilcev in agitatorjev prihajalo je vedno več in gneča bila je včasih uprav opasna. Pred dvorano bilo je slikovito burno življenje in vse polno zanimivih epizod. Pridrži si, da jutri pišemo obširneje, navesti nam je danes samo jedno epizodo, ki je zadela znanega Kalanovega adjutanta, Kačarjevega očeta iz Trnovega. Hotel je nekemu našemu volilcu zamenjati glasovnico. A oprezni naši volilci so to zapazili in zdajci so se začeli glasovi: „Vun ž njim! Vun ž njim!“ In Kačarjev oče bili so takoj v vrtinci in volilci podajali so jih kakor žogo iz roke v roko, dokler naposled ni usmiljena roka odprla hodniških vrat, skozi katere so se Kačarjev oče izginili.

Opoldne zaprla so se rotovška vrata in noben po poludnevu došli volilec ni smel več notri. A na rotovži bilo je še vedno toliko volilcev, da se je glasovanje še le proti 2 uri popoldne končano. Oddanih je bilo 689 glasov, absolutna večina bila je torej 345. Vsi naši kandidatje so prodrli in dobili:

Peregrin Kajzel 367 glasov,

Matija Kunc 365 „

Filip Zupančič 365 „

Pred rotovžem čakalo je par stotin ljudi na volitveni rezultat. Ko se je ta ob 3. uri proglasil in se je začela naša zmaga, zaorili so gromoviti živioklici in mej občinstvom zavladalo je toliko veselje, da so se ljudje kar objemali in poljubovali. Vest o naši zmagi raznesla se je bliskoma po vsem mestu in povsod je drug drugemu čestital, klerikalna stranka pa je izginila s prizorišča, kakor poprej Kačarjev oče skozi vrata.

Ta izid je veščasten za belo Ljubljano. Pokazala je, da je zavedna in središče narodne inteligence, katera se neče ukloviti pod klerikalni jarem. Živel naš volilci, živel novoizvoljeni mestni odborniki!

Domače stvari.

— (Deželnemu predsedniku baronu Winklerju) se je zdravje jako zboljšalo in upati je, da bode skoro zopet zdrav.

— (K današnjim volitvam.) Častni in siavni izid današnjih občinskih volitev v tretjem volilnem razredu bil bi po številkah še sijajnejši, da neso nekateri naših obrtnikov, ko po več ur trajajočem čakalju le neso prišli na vrsto, po svojih opravkih zvani morali zapustiti volišče, ne da bi bili mogli oddati svoje glasove. Lahko rečemo, da je bilo na ta način za naše kandidate izgubljenih najmanj kacic 40 glasov.

— (Čuden kandidat.) Piše se nam: Mej klerikalnimi kandidati je tudi poštni uradnik Omejec. Revež je tako slaboten, da ga že tri tedne ni v uradu, kot klerikalni kandidat je pa še vedno dovolj čvrst.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je podaril gospod Lavoslav Apat, dušni agent pod-

družnice sv. Cirila in Metoda na Vranskem, svoto 15 gld. 86 kr., t. j. skupino vseh onih stroškov, ki je prouzročuje ob ustanovitvi kot so n. pr. koleki, poština, pisemski papir z zavitki, družbeni pečat in vabila. O tem svojem daru nas obveščujoč končuje: „Samo ob sebi je umevno, da ne zahtevam povrnitve teh stroškov; znamovani znesek polagam na oltar mile mi in drage očevine. Največe zadoščenje mi je, da je trud moj odrodil tako obilen sad.“ — Mi hvaležno pristavljamo: Veliko tako unetih narodnih delavcev — in naše delo ne bo zastoj!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Dijaški koncert.) Učenci dveh ljubljanskih gimnazij priredijo letos zopet po daljšem prestanku 2. maja velik muzikalno-deklamatorski večer v prospeh svojima podpornima založama. Uvažujoč znano bedo nadarjenih in marljivih naših učencev, prepustila sta visoki deželni odbor redutno dvorano, g. polkovnika pl. Gariboldi pa godbo slavnega c. in kr. 17. pešpolka — brezplačno. Ker ima dijaški koncert dvojni namen, spodbujati in gojiti veselje do glasbe pri učeči se mladeži in z gmotnim dobičkom olajševati žalostno stanje premnogih, navadno najmarljivejših učencev, nadejati se je, da se pokaže pri tej priliki naklonjenost in dobrotelost vseh prijateljev mladine v najširšji meri. Saj je mladina naš ponos, naša bodočnost! — Vspored priobčimo, ko bode končno določen.

— (Koncert „Glasbene Matice“.) Z velikim zanimanjem pričakovani prvi nastop novega moškega zbora „Glasbene Matice“ vršil se je v soboto v izredno čast zavodu. Občinstvu pa je bilo v veselje, slušati kompozicije slovenske v izbornem predavanju. Skrbno je bila nastudovana vsaka točka, očitno je bilo, da je pevcem glavni smoter, da uplivajo na nas po kompoziciji, in ne samo po glasovih svojih, kakor je to žalibože v širjih vrstah občinstva le preveč priljubljeno. Zato smo bili radostno presenečeni, da smo mogli zasledovati vsakteri kras v kompoziciji, ker ni prikrival jeden glas družega, ker so se trudili pevci z združenimi močmi, da nam podajo slednji utovor kot bliščeči se biser. Najviše priznanje pa zborovodji, dr. Grossu, ki je združil in naučil svoje pevce (elito ljubljanskega moštva) k neumornemu delovanju. Uspeh koncerta ne dopusti dvoma, da se mu je posrečilo, usaditi svojim pevcem v srca ljubezen do pesmi slovenske in spoštovanje do komponistov, katerih intencij ni smeti prezirati, hoče li se doseči delo popolno. — Zajedno nastopil je tudi v prvi operni pevec gosp. Josip Nolli. Burno odobravanje, katero je sledilo vsaki njegovi ariji in pesmi, pričalo je glasno, da si je gosp. Nolli pridobil naklonjenost vseh prisotnih. Nam pa, kojim je bil ljubi — znanec že od prejšnjih dob, bilo je v radost, da slišimo zopet njegov imponanten glas. Zmirom je še svež kakor nekdanj, in da mu zveni blagodneče, je le naravna posledica trajne mladosti njegovega grla. Dolgoletno delovanje na umetniškem polju bo pa nam vselej pórrok, da izvrši gosp. Nolli svoje koncertne komade tudi zares umetniški. Pri zadnjem koncertu pripričali smo se, da se smemo veseliti vsacega nadaljenega njegovega nastopa. Preostaja nam le še omeniti, da je uvodno točko, Glinke uvodnico k operi Ruslan in Ljudmila svirala vojaška godba s hvalevredno preciznostjo, krepko in živahno. Bilo je torej občinstvo zadovoljeno in smelo ponosno na izvrstni ta narodni koncert pri katerem je bil zastopano jako odlično občinstvo iz vseh krogov ljubljanskih in tudi z dežele, posebno pa krasen venec nežnega spola. —ir.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj sklenila se je dostojno vrsta benefičnih predstav. „Zapravljivec“ predstavljal se je tako, kakor je to baš mogoče na tako tesnem prostoru. Režija storila je vse, kar je bilo le mogoče zabtevatati od nje v tako skromnih, omejenih razmerah, kar pred vsem pohvalno priznamo, vendar pa se je vsacemu baš včeraj prav živo stavila pred oči želja, da bi že skoro se preselili v novo gledališče. O igri sami ne bomo govorili, v tako tesnem okviru zgubila je mnogo svojega čara, katerega je pač obglodal tudi časa zob, a uničil ga ni, ker ima igra globoko poetično jedro v sebi. Na malem odru so take igre nemogoče, to je bilo tudi uzrok mnogim sceničnim neprilikam, katerih pa pri obstoječih razmerah marljivi režiji nikakor ne smemo šteti v greh. Igralo se je dobro, akopram so ensembli bili sem ter tja malo medli in so se kazale negotovosti v petji in v

orkestru. Beneficijanta g. Nigrinova in g. Perdan bila sta simpatično vsprejeta s toplim aplavzom in odlikovana s cvetjem in šopki. Videlo se je, da je spomlad že premagala zimo, kajti cvetja bilo je včeraj mnogo več, kot kdaj poprej v mrzleji zimi. Razun tega vsprejela sta oba beneficijanta tudi še čestitke prijateljev slovenske muze. V igri in petji držala sta se prav vrlo in bila opetovano odlikovana. Izmej sodelujočih imenovati nam je v prvi vrsti g. Borštnikovo in g. Borštніка, ta dva neomahljiva stebra naše slovenske dramatike. Keristava in Blodvelj bila sta tako dovršena, da nimamo nego besedo žive pohvale. Tudi g. Sršen bil je prav izboren kot tajnik, upravo v svojem elementu. Lepo in vrlo težko ulogo berača igral in pel je iz prijaznosti g. Štamcar in storil, kar mu je bilo mogoče. G. Danilo g. Slavčeva, g. Verovšek, g. Lovšin in vsi igralci drugih mnogobrojnih manjih ulog sodelovali so prav hvalevredno. G. Slavčevi poklonil se je tudi lep šopek po prizoru „stare babe“, katero je predstavljala prav dobro, akopram malo pretirano. Pevski zbor, v katerem so sodelovali iz prijaznosti vrli „Slavci“ držal se je dobro, izvzemši prvo točko. Nepotrebno se nam je zdelo, da so nekateri (g. Slavčeva in g. Danilo) igrali po dve ulogi, kar moti iluzijo gledalca. Občinstvo bilo je zadovoljno, beneficijanta gotovo tudi ja tako je ustrezno vsem.

—i.

— (Posojilnica v Črnomlju,) registrovana zadruga z neomejeno zavezo, poslala nam je račun za šesto upravno leto. Bilanca je naslednja: Posojilnica imela je koncem leta 1889 društvenikov 579; v letu 1890 jih je izstopilo 35, pristopilo pa 87, tako, da se je število društvenikov povzdignilo na 631, ki imajo 1415 polno vplačanih deležev v znesku 2830 gld. Prometa bilo je 171.921 gld. 14 kr. toraj za 16.721 gld. 42 kr. več od prejšnjega leta; tudi rezervni zaklad narastel je na 4172 gld. 11 kr. kar daje večjo sigurnost in olajšuje poroštvo zadrušnikov. Hranilnih vlog ima posojilnica s kapitalizovanimi obrestimi vred 100.715 gld. 28 kr. Izposojenega denarja je in sicer: na menice 20.012 gld. 35 kr., na zemljišča vknjiženega 32.290 gld. 31 kr., na dolžna pisma, katera tudi poroki podpišejo, 48.964 gld. 24 kr., tedaj skupaj 101.266 gld. 90 kr. Načelstvo, spoznavši ugodni položaj posojilnice, znižalo je že od 1. julija 1890 naprej dolžnikom obresti od 6½% na 6%, in ker se je tudi olajšava pri davku doseгла, znižale so se tudi pristojbine za upravne stroške s 1. januarjem 1891 od 1% na ½%, tako, da ima dolžnik sedaj vsega skupaj le 6½% plačevati, med tem, ko se hranilne vloge po 5% obrestujejo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Brežice 18. aprila. Na danes sklicano osnovalno zborovanje za okrajni zastop zapustili zastopniki kmetskih občin z izjavo, da smatrajo zastop nepostavnim, dokler njih protest in rekurz ni rešen.

Rim 19. aprila. Cesarica Elizabeta došla na krovu jahta „Miramare“ in v najstrožjem „incognito“ v Syrakuz.

Krakovo 19. aprila. Szeliga in Stiller bila sta zaradi tatvine trdnjavskih načrtov obsojena v štiriletno ječo.

Simla 19. aprila. Trije angleški vojni oddelki napali so včeraj uporne Miranzaise in zapodili vse v beg.

Dunaj 20. aprila. Cesar vsprejel novoizvoljeno predsedstvo državnega zbora Smolko, Chlumeckega in Kathreina.

Pariz 20. aprila. Anarhisti razdali po vojašnicah in trdnjavah 50.000 manifestov, v katerih pozivljejo vojake, da naj se 1. dan maja spuntajo.

Atene 20. aprila. Listi poročajo o nemirih na Krfu. Proti tamošnjim židom je velika srditost, ker so v židovskem predmestju našli truplo umorjene mlade deklice. Vojaško podkrepljenje odposlalo se je na Krf.

Portsmouth 20. aprila. Štirintridesete baterije vojaki odpovedali so v soboto zaradi prehude službe pokorščino in neso hoteli k paradi. Polkovnik pregovoril jih je naposled, da so nastopili. Po paradi zaprli so najstarejše vojake. Postavili jih bodo najbrže pred vojno sodišče.

Razne vesti.

* (Ogereki Slovaki) nabrali so za ustanovitev slovaške gimnazije v Turč Sv. Martinu že lepo vsoto, namreč 50.871 gl. 20 kr. a za Hurbanov spomenik nabralo se je 2637 gl. 90 kr.

* (Poljska gimnazija v Tešinu.) Poljski listi pozivljajo na zbiranje prostovoljnih doneskov, da se popolni po Tešinski „Macierz szkolna“ zbranih 28.000 gl. na 40.000 gl. ter da se v proslavo poljske konstitucije s 3. maja 1791 otvori Tešinska gimnazija še letošnjo jesen.

* (Radodaren škof.) Škof v Nišu v Srbiji poslal je za zidanje neke cerkve v Srbiji dva groša. Nabiralni odbor se mu v listu „Sloboda“ javno zahvaljuje, ginjeno za velikodušni dar dveh grošev!

* (Čudno mednarodno razstavo) pripravljajo v Parizu nekateri na glasu učenjaki. Zbrati hočejo namreč zastopnike vseh človeških plemen da jih predstavijo etnološkemu kongresu, ki se bo sešel l. 1892.

* (Poskušnje z novim topom.) V Kavru vršili so se te dni poskusi z novim topom Canetovim. Navzoči so bili danski general Linneman in oddelek ruskih častnikov, polkovnik Sanocki, dva majorja in jeden stotnik. Poskušal se tudi novi brezdimni smodnik. Z novim topom streljalo se je 9 krat v 45 sekundah. Ruski častniki so se posebno zanimali za te poskuse.

* („Giesshübler“ zmagovalac.) Nek Dunajski „sportman“ nadel je svojemu konju ime „Giesshübler“ in le-ta konj zmagal je pri zadnji dirki na Dunaji sijajno in sicer na dolgost 1300 metrov.

* (Velik požar) uničil je v mestu Elizabet v Newjerseyu v Ameriki poštno poslopje, banko in več velicih magazinov in arkade ob hišah. Škode je nad milijon dolarjev.

* (Živa pokopana.) V Barceloni je bilo veliko razburjenje med ljudstvom, ker se je pokazalo, da je neka ženska bila živa pokopana, ker so mislili, da je mrtva. Ko so jo izkopali, videlo se je, da je nesrečnica še le v grobu našla smrt.

* (Tragikomedična dogodka) pripetila se je nedavno v Tiflisu neki mladi lepi dami, ki je šla v tamošnje žvepljene toplice. Komaj je bila dama v kopelji in odprla žvepljeno vodo, ko je začela postajati na vratu, po rokah in po obrazu vsa črna. Kopelna čuvajka začela je kričati pri tej nepričakovani metamorfozi in dama pala je, zagledavša se v zrcalu vso črno po gornjem životu, v omedlevice. Pokazalo se je, da se je dama lepotičila z nekim mazilom katero se je z žvepljem kemično združilo v črnilo, katero se še k sreči kmalu odpralo.

* (Američansko pravo.) Kaj so vse mrtve teorije o pravu proti živi praktiki, kakor je navadna v Ameriki New-Orleanske homatije znane se, a o neki pravdi pred porotniki v državi Kentucky poročajo novine nastopno: John Harvey zmerjal je v prepiru Viljema Tillmana 150 krat lažnjivcem, 72 krat s tatom, 52 krat s sleparjem in se 104 ponudil, da mu polomi vse kosti, in šele potem je Tillman Harveya tako udaril po glavi, da je bil koj mrtev. Ker se je dokazalo po pričah, da se je stvar res tako vršila, spoznali so porotniki zatoženca nekrivim a v svoji motivaciji razzodbe rekel je sodnik, da je imel Tillmann že mnogo prej pravico ravnati tako, kakor je ravnal.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo pri protinskih in revmatičnih boleznih, ranah in ulesih. — Cena steklenici 90 kr. — Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 3 (4-5)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta
2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

I. izkaz darov za Prešernov spomenik.

Dijaki Ljubljanske gimnazije leta 1889.	gl. 32-15
J. M. v Ljubljani leta 1889.	12-20
Dijaki v Cerkljah leta 1889.	10.—
Dijaki v Cerkljah leta 1889.	20.—
Dr. Fr. Celestin, kr. prof. v Zagrebu.	50.—
A. Aškerc, kapelan v Vitanji.	5.—
M. Valjavec, kralj. profesor v Zagrebu (podpisal gl. 50.—)	2.—
J. Steklasa, kr. prof. v Zagrebu.	5.—
Dr. Fr. Kos, c. kr. prof. v Gorici	5.—
J. Navratil, ravnatelj c. kr. pom. uradov na Dunaji.	3.—
Dr. Jurij Hrašovec v Celji.	5.—
Ivan Vrhovnik, župnik v Št. Gothardu.	5.—
Dr. Jožef Vošnjak, dež. odb. v Ljubljani (podpisal gl. 50.—)	10.—
Ivan Murnik, dež. odb. v Ljubljani (podpisal gl. 50.—)	10.—
Dr. Jernej Zupanec, c. kr. notar v Ljubljani (podpisal gl. 50.—)	10.—
J. L., c. in kr. stotnik nabral pri častnikih v Komornu.	8-50
Dr. Fr. Detela, c. kr. gimn. ravnatelj v Novem Mestu.	5.—
Dr. Benj. Ipavec, zdravnik v Gradci	50.—
Ivan Vilhar, v Ljubljani.	20.—
M. Valjavec, kr. prof. v Zagrebu.	3.—
Karl Žagar, dež. blagajnik v Ljubljani	10.—
Dr. Fr. Munda, odvetnik v Ljubljani (podpisal gl. 50.—)	10.—

Skupaj gl. 290-85

Mimo tega sta podpisala Janko Kersnik, c. kr. notar na Brdu in dr. Ivan Tavčar, odvetnik v Ljubljani, vsak po gl. 50.—

V Ljubljani, dne 18. aprila 1891.

Anton Funtek,
blagajnik.

Tujci:

17. aprila.

Pri **Maličih:** Pichler, Plauer, Wingl, Schacherl, Berner, Ricci, Gerlich, Langer z Dunaja. — Schelesnikar z družino iz Gradca. Nacko iz Toplice. — Zeffler iz Brna. — Eckmann iz Gradca.

Pri **Stomus:** Oesterreicher, Schlesinger, Schnaup, Färber, Berger, Haselsteiner z Dunaja. — Schott iz Trsta. Hufnagel s soprogo iz Kočevja. — Bettelheim iz Velike Kaniže. — Dr. pl. Campitelli, dr. Cleva iz Poreča. — Schott z Danaja.

Pri **avstrijskem cesarju:** Logar iz Kranja. — Gaspari iz Postojne.

Umrlj so v Ljubljani:

17. aprila: Jakob Poblej, urarjev sin, 1 mes., Streliške ulice št. 11, katar v črevih.

18. aprila: Alojzija Poderžaj, delavka, 16 let, Florijanske ulice št. 38, za meningitom. — Rudolf Ivan, delavec sin, 5 dni, Trnovske ulice št. 5, za oslabiljenjem. — Franc Grum, klepar, 45 let, Tržaška cesta št. 6, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dne 18. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 15	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	5 36	Surovo maslo,	— 68
Ječmen,	4 87	Jajce, jedno :	— 2
Oves,	3 50	Mleko, liter	— 10
Ajda,	5 20	Goveje meso, kgr.	— 60
Proso,	5 20	Telečje	— 58
Koruza,	5 50	Svinjsko	— 64
Krompir,	2 68	Koštrunovo	— 40
Leča,	10 —	Pišanec.	— 65
Grah,	9 —	Golob	— 22
Fižol,	9 —	Seno, 100 kilo.	1 95
Maslo, kgr.	— 88	Slama,	2 32
Mast,	— 68	Drva trda, 4 metr.	6 80
Špeh frišen	— 52	„ mehka, 4	4 60

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
18. aprila	7. zjutraj	736.0 mm.	3.8° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	734.9 mm.	9.4° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.9 mm.	4.1° C	sl. svz.	jasno	
19. aprila	7. zjutraj	736.3 mm.	1.2° C	brezv.	megla	0.40 mm.
	2. popol.	735.3 mm.	12.0° C	sl. jzh.	d. jas.	
	9. zvečer	737.2 mm.	7.0° C	sl. jzh.	jasno	dežja.

Srednja temperatura 5.8° in 6.7°, za 3.5° in 2.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 20. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 92-55	gl. 92-45
Srebrna renta	92-55	92-50
Zlata renta	111-10	110-70
5% marena renta	101-80	101-75
Akcije narodne banke	990—	990—
Kreditne akcije	300—	300—
London	116-50	116-30
Srebro	—	—
Napol.	9 24	9 22 1/2
C. kr. cekini	5-50 1/2	5-49
Nemške marke	57-12 1/2	57—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 133	gl. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	105	20
Ogerska papirna renta 5%	101	45
Dunavska reg. srečke 5%	100 gl. 120	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114	—
Kreditne srečke	100 gl. 188	—
Rudolfove srečke	10	20 50
Akcije anglo-avstr. banke	120	161
Tramvaj-društ. velj. 170 gl. a. v.	219	50

Razpis učiteljske službe.

Na slovenski osnovni šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu se razpisuje

IV. učiteljsko mesto

z letno plačo pet sto (500) goldinarjev.

Službo je nastopiti v začetku bodočega šolskega leta

Nekolekovane prošnje s potrebnimi spričevali naj se pošiljajo do 1. majnika t. l. društvenemu vodstvu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani, dne 10. aprila 1891.

Izborno za setev.

Ameriška grahova sadika rodi v stroku 12 do 14 zrn, ki so jako sladka in ukusna. Za seme poslani je 50 kr. v markah.

(320—1)

A. Catturani v Trstu.

Krčma in prodajalnica

s pripravnimi in lepimi prostori, vkupno ali vsako posebej, dá se takoj v najem za dobo 3 let. — Več se izve pri Danijelu Predoviču v Gorenjem Logatcu. (323—1)

150 hektolitrov

jako dobrega lanskega dolenskega

po 20—24 gl. hektoliter prodaja

Ivan Prijatelj,

(300—7)

trgovec v Št. Janžu na Dolenskem.

Na zahtevanje pošiljajo se uzorci nefrankovano. Manj ko 50 litrov jedne vrste se ne pošlje.

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofijske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motilive prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gl. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (198—12)

za bolni želodec!

Brzovozni parobrodi iz BREMENA v AMERIKO.

Opozarjamo vse potnike, kateri nameravajo peljati se v Ameriko z našimi brzovoznimi parobrodi, da na Dunaji nemamo urada za prodajanje vozovnic. **Vsakdo**, ki prodaja na Dunaji vozovnice za brzovozne parobrode **Bremenske**, je **slepar**. Novi brzovozni parobrodi iz **Bremena v Ameriko** vozijo le 8 dni. Vozovnice prodajajo se samo v Bremenu. Potniki kupijo naj na Dunaji le železniške vozovnice **do Bremena**. Ne kupujte od Dunajskih sleparjev vozovnic za parobrode.

V Bremenu, marca meseca 1891.

(210—10)

Severonemški Lloyd.